

Bruxelles, den 18.4.2024
COM(2024) 169 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om unges mobilitet

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR HENSTILLINGEN

• Henstillingens begrundelse og formål

Den 1. februar 2020 udtrådte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ("Det Forenede Kongerige") af Den Europæiske Union ("Unionen") og Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom).

De nærmere bestemmelser for udtrædelsen er fastlagt i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ("udtrædelsesaftalen")¹. Udtrædelsesaftalen trådte kraft den 1. februar 2020 og indeholdt bestemmelser om en overgangsperiode, hvor EU-retten² fandt anvendelse på og i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med nævnte aftale. Denne periode udløb den 31. december 2020.

I denne overgangsperiode nåede Den Europæiske Union, Euratom og Det Forenede Kongerige til enighed om en handels- og samarbejdsaftale, som blev indgået af Unionen på grundlag af Rådets afgørelse (EU) 2021/689³ og anvendt midlertidigt fra den 1. januar 2021⁴. Den trådte i kraft den 1. maj 2021.

Som følge af overgangsperiodens udløb ophørte den frie bevægelighed for personer mellem Unionen og Det Forenede Kongerige⁵.

I sine retningslinjer af 23. marts 2018 om de fremtidige forbindelser med Det Forenede Kongerige erklærede Det Europæiske Råd, at det "fremtidige partnerskab bør omfatte ambitiøse bestemmelser om fysiske personers bevægelighed baseret på fuld gensidighed og ikkeforskelsbehandling blandt medlemsstaterne"⁶.

På trods af Den Europæiske Union og Det Forenede Kongeriges fælles politiske erklæring fra 2019⁷ (som adresserede spørgsmålet om unges mobilitet) afviste Det Forenede Kongerige at

¹ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

² Som defineret i artikel 2 i udtrædelsesaftalen.

³ Rådets afgørelse (EU) 2021/689 af 29. april 2021 om indgåelse på Unionens vegne af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer (EUT L 149 af 30.4.2021, s. 2).

⁴ Rådets afgørelse (EU) 2020/2252 af 29. december 2020 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer (EUT L 444 af 31.12.2020, s. 2).

⁵ Med undtagelse af Irland. Irland ligger fortsat inden for "det fælles rejseområde" med Det Forenede Kongerige.

I udtrædelsesaftalen belyses spørgsmålet om behandlingen de unionsborgere, der boede i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb (og af de statsborgere i Det Forenede Kongerige, der var bosiddende i Unionen på det tidspunkt).

⁶ EUCO XT20001/18, af 23 marts 2018, §10.

⁷ Politisk erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige (EUT C 34 af 31.1.2020, s. 1). I erklæringen står der, at "[p]arterne er enige om at overveje betingelser for indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, uddannelse og ungdomsudveksling" (punkt 51).

På grundlag af denne erklæring havde Kommissionen medtaget bestemmelser om mobilitet i det udkast til aftale, der blev forelagt Det Forenede Kongerige den 18. marts 2020, med henblik på forhandlingerne

indtræde i forhandlinger om mobilitet⁸ under forhandlingerne i 2020. Handels- og samarbejdsaftalen omhandler derfor ikke spørgsmålet om personers mobilitet mellem aftaleparterne. Handels- og samarbejdsaftalen indeholder imidlertid bestemmelser om koordinering af de sociale sikringsordninger⁹, der understøtter muligheden for personers mobilitet inden for rammerne af en af parternes nationale lovgivning, og den muliggør på denne måde mobilitet.

Personers mobilitet mellem Unionen og Det Forenede Kongerige er nu underlagt de respektive nationale (indvandrings-) regler i Unionen (og dens medlemsstater) og Det Forenede Kongerige (se nedenfor). Omstændighederne er nu vanskeligere, hvilket fører til mindre mobilitet mellem Unionen og Det Forenede Kongerige¹⁰. Denne situation har især påvirket mulighederne for, at unge i Unionen og Det Forenede Kongerige kan opleve livet i hinandens lande og mulighederne for, at der kan drages fordel af udvekslingsforanstaltninger inden for områderne unge, kultur, uddannelse, forskning og erhvervsuddannelse.

I løbet af 2023 henvendte Det Forenede Kongerige sig til flere (men ikke til alle) medlemsstater med det formål at forhandle om ordninger for unges mobilitet baseret på Det Forenede Kongeriges visumordning for unges mobilitet. Denne tilgang kan føre til forskelsbehandling af unionsborgere. Desuden vil denne tilgang ikke fjerne de største hindringer for mobilitet, som unge har oplevet siden overgangsperiodens udløb.

En aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige om unges mobilitet vil tage sigte på at fjerne nogle af de største hindringer for unges mobilitet som følge af de nuværende regler i Unionen og i Det Forenede Kongerige (se nedenfor). Aftalen vil have gensidig karakter, dvs. at alle unionsborgere og alle statsborgere i Det Forenede Kongerige vil kunne drage fordel af den.

De nuværende regler i Unionen og i Det Forenede Kongerige:

For så vidt angår Unionen har mobiliteten for statsborgere i Det Forenede Kongerige siden overgangsperiodens udløb været omfattet af følgende regler og politikker:

- Unionen har en række retlige instrumenter, som omhandler tredjelandstatsborgeres lovlige migration. I nogle tilfælde regulerer de retlige instrumenter indrejse- og opholdsbetingelser for visse kategorier af tredjelandstatsborgere: de mest relevante instrumenter er direktivet om det blå EU-kort¹¹, direktivet om studerende, praktikanter og forskere¹² og direktivet om en kombineret tilladelse¹³.

(udkast til teksten til aftalen om det nye partnerskab med Det Forenede Kongerige, UKTF (2020) 14 af 18. marts 2020: https://commission.europa.eu/publications/draft-text-agreement-new-partnership-united-kingdom_en).

⁸ "Mobilitet" i den påtænkte aftales forstand forstås som ophold for en fysisk person, dvs. et ikkemidlertidigt ophold. Den påtænkte aftale omhandler således ikke spørgsmål om rejsemuligheder og omhandler heller ikke midlertidig levering af tjenesteydelser muliggjort ved en fysisk persons tilstedeværelse på den anden parts område.

⁹ Se artikel 488-491 og handels- og samarbejdsaftalens protokol om koordinering af sociale sikringsordninger.

¹⁰ I det år, der sluttede i juni 2023, forlod 87 000 flere unionsborgere Det Forenede Kongerige end der kom dertil.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/1883 af 20. oktober 2021 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (EUT L 382 af 28.10.2021).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

- Statsborgere i Det Forenede Kongerige kan besøge Unionen visumfrit i en periode af højst 90 dages varighed inden for en periode på 180 dage (muligheden for at udøve lønnet beskæftigelse i denne periode afhænger af national lovgivning)¹⁴.

For så vidt angår Det Forenede Kongerige:

- Det Forenede Kongerige har i øjeblikket et "landeneutralt" indvandringssystem, hvor der er forskellige måder at opnå visum på for studerende og visse arbejdstagere (navnlig forskere og akademikere, faglærte arbejdstagere¹⁵, sundhedspersonale og sæsonarbejdere i landbrugssektoren) samt i visse tilfælde for frivillige. For au pair-ophold er der ingen specifik måde at opnå visum på.
- Unionsborgere kan visumfrit opholde sig (dvs. ikke uddannelses- eller arbejdsrelateret) i Det Forenede Kongerige i en periode på op til seks måneder¹⁶.

Desuden har Det Forenede Kongerige indtil videre afvist at tilslutte sig EU-programmer på områderne ungdom, kultur og uddannelse, såsom Erasmus+ eller Et Kreativt Europa (programområdet kultur), hvilket mindsker mulighederne for udveksling inden for områderne unge, uddannelse og kultur¹⁷. Desuden skal studerende fra Unionen nu betale de studiegebyrer, der gælder for udenlandske studerende, hvis de vil studere i Det Forenede Kongerige (navnlig for videregående uddannelser og ph.d.-studier), og disse gebyrer er meget høje sammenlignet med dem, der betales af de indenlandske studerende. De har også vanskeligere ved at opnå eller slet ingen adgang til relaterede ydelser (f.eks. stipendier og studielån). Dette er også tilfældet for ph.d.-studerende, der rejser til Det Forenede Kongerige som led i et Horisont Europa-projekt (under Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne)¹⁸. Resultatet er en nedgang i antallet af studerende fra EU-medlemsstaterne i Det Forenede Kongerige¹⁹.

Unge, der ønsker at gennemføre praktikophold eller lærlinguddannelser i Det Forenede Kongerige som led i deres EU-uddannelsesprogrammer, står – ud over vanskelighederne med at finde en måde at opnå visum på – også over for den særlig vanskelige situation, at deres praktikophold eller lærlinguddannelse betragtes som "arbejde" af Det Forenede Kongerige og derfor er omfattet af reglen om mindsteløn. Der er dog en undtagelse fra denne regel for

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

¹⁵ Der tjener mere end en fastsat mindsteløn, forudsat at jobbet er opført på en liste over kvalificerede erhverv, og at den britiske arbejdsgiver er godkendt af indenrigsministeriet (og at arbejdsgiveren derfor kan udstede en sponsorattest til visumansøgeren).

¹⁶ [Visit the UK as a Standard Visitor: Overview - GOV.UK \(www.gov.uk\)](https://www.gov.uk/visit-the-uk-as-a-standard-visitor/overview)

¹⁷ Selv om Det Forenede Kongerige pr. 1. januar 2024 er associeret til Horisont Europa-programmet på de betingelser, der er fastsat i handels- og samarbejdsaftalen, indeholder aftalen ikke bestemmelser, der garanterer forskeres mobilitet, men kun en klausul om at EU og medlemsstaterne skal gøre alt, hvad der står i deres magt i denne henseende. Se artikel 712, stk. 1, og 2, i handels- og samarbejdsaftalen.

¹⁸ Desuden er ph.d.-studerende og forskere, der flytter til Det Forenede Kongerige under et Horisont Europa-projekt (navnlig under Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne), i øjeblikket ikke omfattet af nogen specifik lempelse med hensyn til indrejse og ophold, og de bliver opkrævet høje visumgebyrer og sundhedsgebyrer.

¹⁹ Mellem 2020 og 2022 er der sket et fald på 50 % i antallet af unionsborgere, der har indskrevet sig på universiteter i Det Forenede Kongerige. Jf. Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2023 om gennemførelsen af handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige (2022/2188 (INI)), punkt 148.

praktikophold og lærlingeuddannelser ("work placements"), der gennemføres som led i Det Forenede Kongeriges uddannelsesprogrammer²⁰.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Unionen er overordnet set fast besluttet på at støtte etableringen af rammer, der letter udvekslingen af unge på hele det europæiske kontinent med henblik på at øge de mellemfolkelige kontakter, bringe folk sammen og styrke båndene. Det er også i Unionens interesse, at unge i Unionen tilegner sig færdigheder og udvikler deres talenter, også på tværs af grænser og uden for Unionen²¹.

Som anført ovenfor har Unionen lovgivning, som omhandler tredjelandstatsborgeres lovlige migration fra tredjelande. Denne lovgivning regulerer indrejse- og opholdsbetingelser for visse kategorier af tredjelandstatsborgere – f.eks. indrejse og ophold med henblik på forskning, studier eller uddannelse, men også visse former for arbejde.

Unionen har imidlertid ikke udarbejdet internationale aftaler med europæiske nabolande om unges mobilitet med undtagelse af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (som udvider det indre marked, herunder hvad angår fri bevægelighed for personer, til også at omfatte Norge, Island og Liechtenstein ved indarbejdelse af EU-reglerne i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde) og aftalen med Schweiz om fri bevægelighed for personer²². Sidstnævnte aftale indeholder navnlig en bestemmelse om ikkeforskelsbehandling på grundlag af nationalitet for så vidt angår personer hjemmehørende på den ene parts område, der arbejder eller opholder sig lovligt på den anden parts område, og den gør et begrænset antal bestemmelser i EU-retten gældende i forholdet mellem parterne.

Mange medlemsstater har ordninger eller programmer for unges mobilitet, der dækker en begrænset periode (ofte kaldet "working holiday"-visa eller mobilitetsordninger for unge), med visse lande uden for Europa. Disse programmer/ordninger kan normalt alene anvendes til at opnå visum/arbejdstilladelse, og de tager ikke nødvendigvis hånd om spørgsmål som f.eks. studiegebyrer på universitetsniveau eller ligebehandling af statsborgere. De er ofte også begrænsede med hensyn til det tilladte antallet af indrejsende.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Handels- og samarbejdsaftalen indeholder bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger, som er en vigtig katalysator for og et supplement til enhver mulig aftale om mobilitet mellem parterne.

Handels- og samarbejdsaftalen indeholder regler om fysiske personers indrejse og midlertidige ophold i forretningsøjemed (f.eks. levering af tjenesteydelser). Disse regler omhandler tilfælde af midlertidig tilstedeværelse med henblik på et specifikt formål og kan ikke opfylde de målsætninger, der er fastsat i denne henstilling (der omfatter, at der tages ophold).

Unionen gennemfører tiltag med henblik på at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes tiltag inden for uddannelse, erhvervs- og forskeruddannelse, ungdom og kultur – f.eks. gennem særprogrammer (f.eks. Erasmus+, Et Kreativt Europa

²⁰ <https://www.gov.uk/employment-rights-for-interns>

²¹ Unionen søger også at tiltrække færdigheder og talent på permanent basis. Jf. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Tiltrækning af færdigheder og talent til EU (COM (2022) 657 af 27.4.2022). Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om mobilitet for færdigheder og talent (COM(2023) 715 af 15.11.2023).

²² Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6).

(programområdet kultur) og Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter under Horisont-programmet), som er åbne for tredjelands deltagelse, forudsat at de relevante betingelser overholdes.

2. JURIDISKE ASPEKTER VED HENSTILLINGEN

• Retsgrundlag

Det proceduremæssige retsgrundlag for Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige om unges mobilitet er artikel 218, stk. 3, og 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Det materielle retsgrundlag for aftalen om unges mobilitet kan først fastlægges ved afslutningen af forhandlingerne. I princippet er kompetencen angående området med frihed, sikkerhed og retfærdighed delt mellem Unionen og medlemsstaterne. I artikel 79, stk. 2, litra a) og b), i TEUF gives Unionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende betingelserne for indrejse og ophold for tredjelandsstatsborgere, der søger lovligt ophold i en medlemsstat (herunder med henblik på familiesammenføring), og Unionen har allerede handlet med hensyn til visse kategorier af personer (se ovenfor)^{23og24} – uden at dette berører medlemsstaternes ret til at fastsætte antallet af tredjelandsstatsborgere, der rejser ind på deres område for at søge arbejde.

Aftalens endelige udformning (dvs. en ren EU-aftale eller en blandet aftale) kan først fastlægges, når forhandlingerne er afsluttet.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Kun en tilgang på EU-plan vil sikre, at alle medlemsstater behandles ens med hensyn til personers mulighed for mobilitet, hvad angår indrejse i Det Forenede Kongerige, hvilket er en af de centrale overvejelser i Det Europæiske Råds retningslinjer fra 2018 på dette område.

Med en tilgang på EU-plan bliver det også lettere at gennemføre Det Europæiske Råds ambition og at tilføre merværdi i forhold til de nuværende forhold hvad angår: fravær af kvoter for berettigede personer, undgåelse af skønsbaserede visumansøgningsprocedurer, længden af perioden, hvor en given person udøver mobilitet inden for berettigelsesperioden omfanget af opholdets formål, muligheden for, at personer, der er berettigede, kan ledsages af nære familiemedlemmer, og ligebehandling af Unionsborgere i forhold til statsborgere i Det Forenede Kongerige i en række tilfælde.

Medlemsstaternes parallelle forhandlinger garanterer hverken, at Det Forenede Kongerige er interesseret i at nå frem til en aftale med hver enkelt medlemsstat, eller at medlemsstaterne vil blive behandlet ens af Det Forenede Kongerige.

• Proportionalitetsprincippet

Med denne foranstaltning går Unionen ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det politiske mål om at lette unges mobilitet mellem Unionen og Det Forenede Kongerige.

²³ I henhold til artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, vil Danmark ikke kunne deltage i den påtænkte aftale. Derfor skal alle henvisninger til unionsborgere i denne henstilling forstås således, at de ikke omfatter danske statsborgere, og henvisninger til medlemsstater som bestemmelseslande i henhold til den påtænkte aftale skal ikke forstås som omfattende Danmark. Danmarks særlige situation kan behandles i en særskilt efterfølgende aftale, der gengiver indholdet af aftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige.

²⁴ For Irlands vedkommende finder bestemmelserne i protokol nr. 21, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og TEUF, anvendelse. Under alle omstændigheder bør aftalen ikke berøre Irlands ordninger under "det fælles rejseområde".

Foranstaltningen vil give unge EU-borgere en klar, enkel og omkostningseffektiv måde, hvorpå de kan opnå mobilitet med henblik på ophold i Det Forenede Kongerige. Dette ville skabe klarhed for de berørte borgere i modsætning til den nuværende situation, hvor der findes flere forskellige parallelle adgange til visum til Det Forenede Kongerige. Disse adgange er begrænsede (f.eks. indebærer de kvoter, korte tidsbegrænsninger og ingen mulighed for at blive ledsaget af familiemedlemmer) og dyre (høje visumgebyrer og sundhedstillæg). Aftalen vil også søge specifikt at indkredse de største hindringer for unge unionsborgere (f.eks. med hensyn til studiegebyrer eller praktikophold som led i EU-studier), som andre muligheder (såsom Det Forenede Kongeriges mobilitetsordning for unge) ikke tager i betragtning.

En aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige er det bedst egnede instrument til at nå målsætningen, da den som udgangspunkt vil behandle spørgsmålet om ikkeforskelsbehandling af EU-borgere.

- **Valg af retsakt**

Et "soft law"-instrument såsom et administrativt aftalememorandum vil ikke være tilstrækkeligt til at skabe retssikkerhed for unge med hensyn til deres mulighed for mobilitet mellem Unionen og Det Forenede Kongerige. Kun en bindende gensidig forståelse i form af en formel international aftale om unges mobilitet mellem Unionen og Det Forenede Kongerige vil kunne garantere denne retssikkerhed.

3. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede aftale har ingen virkninger for budgettet.

4. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Med denne henstilling opfordrer Europa-Kommissionen Rådet for Den Europæiske Union til at give bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige om unges mobilitet²⁵, til at udpege Europa-Kommissionen som Unionens forhandler og til at give forhandleren direktiver og udpege et udvalg, som der skal føres samråd med under forhandlingerne.

Den påtænkte aftale giver ikke statsborgere i Det Forenede Kongerige de fordele, der følger af den grundlæggende ret til fri bevægelighed for unionsborgere.

Den påtænkte aftale om unges mobilitet bør tage udgangspunkt i de følgende parametre:

- den omfattede personkreds begrænses til unge unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige, f.eks. i aldersgruppen 18-30 år
- opholdets varighed begrænses til en rimelig tidsramme (f.eks. 4 år)
- mobiliteten er ikke formålsbundet, dvs. den kan udøves med henblik på forskellige formål: arbejde, studere, kurser/praktikophold (herunder i forbindelse med et EU-uddannelsesprogram), forskning, frivilligt arbejde, andre aktiviteter eller blot besøg/rejser i løbet af opholdet

²⁵ Følgende vil være undtaget: indrejse og midlertidigt ophold for fysiske personer med henblik på levering af tjenesteydelser ("GATS mode 4") og reglerne om lettelse af rejser/grænsepassage (f.eks. pas kontra identitetskort og brug af elektroniske paskontroller) eller visumfri indrejse i forbindelse med kortvarige besøg.

- mobiliteten er ikke omfattet af kvoter
- der gælder fælles indrejsebetingelser, og den berettigede person opfylder disse betingelser under hele opholdet
- der gives relevante begrundelser for afslag på ansøgningerne
- før muligheden for mobilitet kan anvendes, kontrollerer de relevante nationale myndigheder som led i en indrejseprocedure, at betingelserne er opfyldt, og at der ikke er nogen grund til afslag
- mobiliteten til Unionen udøves alene i den medlemsstat, der har ladet en statsborger fra Det Forenede Kongerige indrejse, dvs. at en medlemsstats indrejsetilladelse ikke giver vedkommende mulighed for "mobilitet inden for Unionen" til en anden medlemsstat²⁶
- berettigede personer behandles på lige fod med landets egne statsborgere, i det mindste med hensyn til arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, foreningsfrihed, visse aspekter af uddannelse og erhvervsuddannelse, skattefordele, for så vidt som personen er skattemæssigt hjemmehørende, og rådgivningstjenester, der ydes af arbejdsformidlingerne
- der sikres også ligebehandling med hensyn til studiegebyrer for videregående uddannelse. Dette gælder også for personer, der er berettigede og opnår visum på andre måder
- Det Forenede Kongeriges krav om betaling af "sundhedstillæg" fraviges for berettigede personer fra Unionen
- Der opstilles betingelser for udøvelse af retten til familiesammenføring med de berettigede personer.

Den påtænkte aftale bør være en supplerende aftale til handels- og samarbejdsaftalen²⁷. Den påtænkte aftale bør således være en del af den samme fælles og ensartede institutionelle ramme som handels- og samarbejdsaftalen, som reglerne om tvistbilæggelse udgør en væsentlig del af.

Den påtænkte aftale bør ikke berøre gældende EU-ret og nationale regler om lovlige migrationsveje, dvs. at den bør give mulighed for en yderligere migrationsvej ud over de eksisterende migrationsveje gældende for hver af parterne, hvis sådanne veje er tilgængelige.

Den påtænkte aftale bør ikke berøre Unionens og medlemsstaternes regler for opnåelse af status som fastboende udlænding.

Den påtænkte aftale bør ikke berøre:

- reglerne i handels- og samarbejdsaftalen om koordinering af sociale sikringsordninger
- reglerne om dobbeltbeskatning
- reglerne for kontrol af personer, der passerer parternes grænser, herunder rejselempelser fra en af parternes side

²⁶ Uden at det berører artikel 21 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 (EUT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

²⁷ Artikel 2, stk. 1, i handels- og samarbejdsaftalen.

- de regler, der kræver, at den anden parts statsborger registreres inden for en given frist ved ankomsten.

Desuden kan forhandlingerne om den påtænkte aftale med fordel suppleres af parallelle drøftelser om Det Forenede Kongeriges mulige deltagelse i EU-programmer på området ungdom, uddannelse og kultur såsom Erasmus+-programmet og programmet Et Kreativt Europa (programområdet kultur). Det Forenede Kongeriges associering med et sådant program kan ske i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i handels- og samarbejdsaftalen, jf. artikel 218, stk. 9, i TEUF²⁸.

²⁸ Det Forenede Kongeriges eventuelle associering med EU-programmer er fastsat i handels- og samarbejdsaftalens artikel 710: Protokol I til nævnte aftale kan ændres med henblik herpå ved en afgørelse truffet af Specialudvalget om Deltagelse i EU-programmer, jf. handels- og samarbejdsaftalens artikel 8, stk. 1, litra s).

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om unges mobilitet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 3 og 4,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side ("handels- og samarbejdsaftalen")²⁹ har fundet anvendelse siden den 1. januar 2021. Denne aftale er sammen med aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ("udtrædelsesaftalen")³⁰ fundamentet i de bilaterale forbindelser mellem Den Europæiske Union ("Unionen") og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ("Det Forenede Kongerige").
- (2) Selv om handels- og samarbejdsaftalen indeholder bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger, der understøtter personers mobilitet inden for rammerne af en af parternes nationale lovgivning, omhandler den ikke mobilitet i sig selv, dvs. muligheden for, at en statsborger fra den ene part kan opholde sig eller bo på den anden parts område. Handels- og samarbejdsaftalen indeholder også regler om fysiske personers indrejse og midlertidige ophold i forretningsøjemed, som dog kun omhandler tilfælde af midlertidig tilstedeværelse med et specifikt formål (f.eks. levering af tjenesteydelser).
- (3) Mobiliteten mellem Unionen og Det Forenede Kongerige er nu underlagt de respektive nationale (indvandrings-)regler i Unionen (og dens medlemsstater) og Det Forenede Kongerige. Dette har resulteret i et fald i antallet af personer, der benytter muligheden for mobilitet mellem Unionen og Det Forenede Kongerige. Dette har især påvirket mulighederne for, at unge i Unionen og Det Forenede Kongerige kan høste erfaring i udlandet på den anden parts område, og mulighederne for, at der kan drages fordel af udvekslingsforanstaltninger inden for områderne unge, kultur, uddannelse, forskning og erhvervsuddannelse.
- (4) I løbet af 2023 henvendte Det Forenede Kongerige sig til flere (men ikke til alle) medlemsstater med det formål at forhandle bilaterale ordninger for unges mobilitet baseret på Det Forenede Kongeriges visumordning for unges mobilitet. Dette kan føre til forskelsbehandling af unionsborgere. Desuden vil denne tilgang ikke fjerne de største hindringer for unges mobilitet.

²⁹ EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10.

³⁰ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

- (5) Der bør derfor indledes forhandlinger med henblik på at indgå en supplerende aftale, jf. artikel 2 i handels- og samarbejdsaftalen, med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på området unges mobilitet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges herved til at indlede forhandlinger på Unionens vegne med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om en aftale om unges mobilitet.

Artikel 2

Forhandlingerne føres på grundlag af forhandlingsdirektiver, der er fastsat i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 3

Forhandlingerne føres i samråd med [navnet på det særlige udvalg indsættes af Rådet].

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*